

Dette er et svar til Harald Torsteinsen sitt innlegg: [Bygdnes vs. Ukraina - ht.no](#)

Torsteinsen vs. Ukraina

Harald Torsteinsen sitt forsøk på å liste opp hva jeg mener om krigen i Ukraina er et dårlig forsøk på å gjengi mine synspunkter. Så er hensikten mer et forsøk på å føre debatten over på Torsteinsens egne premisser. Det er også et merkelig krav at jeg skal måtte forklare hva jeg ikke nevnte i et kort leserinnlegg. Det er avsporing. Å komme med reflekterte betraktninger om den geopolitiske situasjonen, skal sables ned med beskyldninger om å gå Putin sitt ærend. Det virker som at Torsteinsen ønsker å stoppe all kritikk av NATO og USA og skremme folk fra å delta i kritikk av krigen. Ønsker en å få slutt på krigen, må en diskutere bakgrunnen for den uten slike beskyldninger.

Bare for å kommentere påstand nummer 2. Det er merkelig at professoren i statsvitenskap ikke husker Cuba-krisen som er den mest studerte krisa innen faget. Cuba måtte rette seg etter den geopolitiske situasjonen og rakettbasen ble demontert. Den konflikten førte til avspenning også i Europa, og bør studeres.

Ukraina sin største fare er ikke å bli en russisk koloni, men at landet blir delt opp slik Jugoslavia ble. Her er det gribber både i øst og i vest.

Fredsarbeid er aldri kynisk. Det kyniske er å la ukrainske liv gå tapt for NATOs interesse med å svekke Russland. Da viser jeg igjen til president Biden sin tale da sanksjonene ble innført. Jeg går heller ikke Biden sitt ærend om jeg aldri så mye siterer ham.

Med vårt arbeid over grensa i nord, hadde vi muligheten til å spille en annen rolle enn å være krigshissere. Vi hadde mange kontakter og har fortsatt samarbeid med Russland. Da har vi og plikt til å arbeide for fred. Med våpeneksport blir vi delaktig i den krigen som foregår og ødelegger arbeidet for et fredsspør.

Norge bør advare mot våpenkappløpet i Ukraina og slutte seg til de krefter i verden, utenfor Europa, som krever våpenhvile og forhandlinger. At en professor ikke ser hvordan resten av verden tenker, sier faktisk litt om hvor krigshissige våre medier er blitt.

Vi hadde mulighetene til å skape fred og samarbeid i Europa da muren falt og Sovjet gikk i oppløsning. Den muligheten er dessverre forspilt fordi stormaktsrivaliseringa overtok. Derfor burde det av en statsviter som Torsteinsen, heller vært drøftet parallellen til 1. verdenskrig. Det var en omfordelingskrig mellom datidens stormakter. Da fikk vi her i landet en dyrtid der prisene for vanlige folk steg med det tredobbelte. Vi er nå inne i ei ny dyrtid. Den inflasjonen vi har nå, samt den sparepolitikken regjeringa utøver, er mye på grunn av vårt engasjement i ukrainakrigen. Det er i hvert fall det regjeringsmedlemmene forklarer manglende handlingskraft med, med denne krigen i Europa.

Frode Bygdnes